

Unionsborgeres rettigheder efter EF-traktaten og Rådets forordninger 1612/68 og 1408/71 samt anvendelsen af § 8, stk. 2 i lov om social pension på unionsborgere, der er omfattet af EF-forordning 1408/71

Jeg henvender mig endnu engang til Arbejdsmarkedsudvalget, fordi unionsborgere, herunder også danske statsborgere, der er flyttet til Danmark fra andre medlemsstater indenfor Fællesskabet, som er omfattet af EF-traktaten og Rådets forordninger 1612/68 og 1408/71, og som har fast og lovligt ophold i Danmark på tidspunktet om en dansk social ydelse, kun får tilkendt en dansk brøkpension, starthjælp, nægtes familieydelse og endda trues med udvisning fra Danmark, hvis de gør brug af det danske sociale system.

Efter min mening beviser daværende socialminister Henrik Dam Kristensens svar på spørgsmål nr. 70 under bilag 615, Socialudvalget, alm. del, folketingsåret 2000-2001, at unionsborgere, der er flyttet til Danmark fra en anden medlemsstat indenfor Fællesskabet, og som har fast og lovligt ophold i Danmark på tidspunktet for ansøgning om en dansk social ydelse, har ret til fulde sociale ydelser efter den samtlige danske sociale lovgivning, og derfor har ret til fuld kontanthjælp og ikke starthjælp og har ret til fuld pension og ikke brøkpension, og derfor ikke skal henvises til reglerne for personligt tillæg efter de danske pensionslove eller til § 27a i lov om aktiv socialpolitik som tillæg til brøkpensionsindkomsten, fordi kommunerne har pligt til at overholde ligebehandlingsprincipperne i art. 12 i EF-traktaten, navnlig art. 7, stk. 2 i EF-forordning 1612/68 og art. 3, stk. 1 i EF-forordning 1408/71.

I denne sammenhæng har jeg i min henvendelser til Arbejdsmarkedsudvalget fra den 26.12.2009 og fra den 7.1.2010 allerede henvist til EU-retten og til EU-dommene sag 122/84 (Kenneth Scrivner og Carole Cole) og sag 39/86 (Sylvie Lair), sag C-85/96 (Maria Martinez Sala), sag C-185/96 (EU-Kommissionen mod Grækenland), sag C-224/98 (Marie-Nathalie D'Hoop), sag C-184/99 (Rudy Grzelczyk), sag C-456/02 (Michel Trojani) og til sag C-326/90 (EU-Kommissionen mod Belgien), hvorefter det er ulovligt at stille unionsborgere dobbelte betingelser om forudgående bopæl og beskæftigelse i en vis periode i opholdsmedlemsstaten og nægte dem sociale fordele og sociale sikringsydelse efter opholdsmedlemsstatens lovgivning, som f.eks. en garanteret mindsteindkomst efter den sociale bistandslovgivning og familieydelse, ydelse for handicappede og garanterede mindsteindkomster for ældre og invalide, hvis unionsborgeren har fast og lovligt ophold i en medlemsstat indenfor Fællesskabet.

Derfor er Ankestyrelsens principafgørelser A-1-06, A-34-06, 137-09, 138-09, 180-09 og 207-09, B-6-07 og B-2-08 ulovlige, fordi Ankestyrelsen stiller ulovlige dobbelte betingelser om forudgående bopæl og beskæftigelse i Danmark for ret til kontanthjælp og familieydelse.

Derfor er vejledning nr. 19 af 4.4.2008 om EU/EØS-borgeres adgang til kontanthjælp og starthjælp ulovlig, når den stiller den ulovlige dobbelte betingelse om forudgående beskæftigelse i Danmark for ret til kontanthjælp.

Derfor er det et traktatbrud mod art. 12, art. 13, art. 17, art. 18, art. 39 og art. 42 i EF-traktaten og art. 7, stk. 2 i EF-forordning 1612/68 og art. 3, stk. 1 i EF-forordning 1408/71 samt art. 24 i direktiv 2004/38/EF, hvis de danske myndigheder nægter unionsborgere, herunder også danske statsborgere, som er flyttet til Danmark fra en anden medlemsstat indenfor Fællesskabet, og som har fast og lovligt ophold i Danmark på tidspunktet for ansøgning om en dansk social ydelse, en garanteret mindsteindkomst for invalide (fuld førtidspension) eller

en garanteret mindsteindkomst for ældre (fuld folkepension) eller fuld kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

Derfor mener jeg heller ikke, at jeg i nu over 1 år skulle have diskuteret § 8, stk. 1, nr. 1-5 i lov om social pension og min herkomst fra det danske mindretal i Sydslesvig og mine beskæftigelser ved det danske mindretals organisationer samt sydslesvigske forhold med de danske myndigheder, fordi Pensionsstyrelsen og Beskæftigelsesminister Inger Støjberg mener, at § 8, stk. 2 i lov om social pension må finde anvendelse på personer, der er omfattet af EF-forordning 1408/71, og som har fast og lovligt ophold i Danmark på tidspunktet for ansøgning om en dansk social pension, fordi art. 12, stk. 1, 2. punktum og Danmarks erklæring nr. 7 til art. 89 under bilag VI i EF-forordning 1408/71 åbenbart ikke skal have forrang for denne bestemmelse i lov om social pension.

Art. 12, stk. 1, 2. punktum i EF-forordning 1408/71 fastslår klart og tydeligt, at netop ydelser ved invaliditet, alderdom, død og erhvervs sygdom er fritaget for forbuddet mod dobbeltydelser, jf. Ankestyrelsens principafgørelser P-19-02 og den kasserede principafgørelse P-16-03.

Danmarks erklæring nr. 7 til art. 89 under bilag VI i EF-forordning 1408/71 fastslår klart og tydeligt, at Danmark, ikke må nedsætte, berostille eller lade en dansk social pension bortfalde, og at Danmark heller ikke anvender bestemmelsen om forbud af dobbeltydelser i art. 7, stk. 1 i gennemførelsesforordning 574/72, når personen tillige har optjent en pension i en anden medlemsstat.

Af § 32a, stk. 3, nr. 1 i lov om social pension og af § 25, stk. 3, nr. 1 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. fremgår det klart og tydeligt, at samordnede pensioner efter EF-forordning 1408/71 ikke engang må indgå indtægtsgrundlaget for en pensionist med det formål at nedsætte, berostille eller lade en dansk social pension bortfalde helt, som vel må være en bestemmelse, der følger af art. 12, stk. 1, 2. punktum og Danmarks erklæring nr. 7 til art. 89 under bilag VI i EF-forordning 1408/71.

Derfor må en pension optjent i en anden medlemsstat efter EF-forordning 1408/71 heller ikke medføre en nedsættelse af en dansk social pension, hvilket Pensionsstyrelsen, dengang Sikringsstyrelsen, også oplyste til mig i sin kvitteringsskrivelse fra den 15.9.2008 om min ansøgning om tysk førtidspension.

Derfor må en samtidig optjent pension efter en anden medlemsstats lovgivning, især hvis der er tale om samtidig optjening gennem en anden medlemsstats tvungne pensionsordning for arbejdstagere, heller ikke medføre fradrag i en pension optjent efter § 8, stk. 1, nr. 3 i lov om social pension, hvilket også klart og tydeligt fremgår af pkt. 33 i vejledning nr. 53 af 31.8.2007 om folkepension og af pkt. 21 i vejledning nr. 54 af 31.8.2007 om førtidspension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., som ifølge vejledning nr. 55 af 31.8.2007 om ændring af vejledning om førtidspension fra 1.1.2003 skal anvendes som supplement ved tilkendelse af førtidspension efter lov om social pension.

Jeg henviser i denne sammenhæng til EU-dommene sag 4/80, i de forenede sager 116, 117, 119, 120 og 121/80, de forenede sager 90/91 og 91/91 samt sag 117/84 og sag 58/84 angående den ulovlige praksis om at foretage fradrag i optjente pensionsrettigheder efter opholdsmedlemsstatens lovgivning om social sikring for perioder, hvorunder en person samtidig har været omfattet af en anden medlemsstats lovgivning om social sikring.

Jeg henviser i denne sammenhæng til EU-dommen sag C-31/92, som også fastslår, at såfremt en arbejdstager i én og samme periode har været forpligtet til at betale alderspensionsbidrag i to medlemsstater, kan kumulation af de to pensioner, som han er berettiget til i kraft af disse bidrag, ikke betragtes som uberettiget, og at det følgelig måtte fastslås, at formålet med artikel 46, stk. 3, i forordning nr. 1408/71 er til hinder for, at antikumulationsreglen i denne bestemmelse anvendes, for så vidt angår en person, der har arbejdet i samme periode i to medlemsstater og i denne periode har måttet betale bidrag til aldersforsikring i begge disse medlemsstater, jf. præmis 19 og 22.

Eller sagt med andre ord, så må den logiske konsekvens af EU-dommen sag C-31/92 angående den ulovlige praksis om at foretage fradrag i optjente pensionsrettigheder efter § 8, stk. 1, nr. 1-5 i de danske sociale pensionslove for perioder, hvorunder en person samtidig har været omfattet af en anden medlemsstats lovgivning om social sikring, være, at, så må ikke engang antikumulationsreglen efter art. 46, stk. 3 i EF-forordning 1408/71 anvendes og føre til en nedsættelse, berostilling eller bortfald af hverken den pension, der skal beregnes efter art. 46, stk. 1 i forordningen, fordi art. 12, stk. 1, 2. punktum i forordningen er til hinder for, at nationale reduktionsklausuler om at foretage fradrag for perioder, hvorunder en person samtidig har været underlagt en anden medlemsstats lovgivning om social sikring, må finde anvendelse på en pension beregnet efter art. 46, stk. 1, eller den pension, der skal beregnes efter art. 46, stk. 2 i forordningen, når der skal foretages en sammenligning mellem pensioner beregnet efter art. 46, stk. 1 og stk. 2 i EF-forordning 1408/71 efter art. 46, stk. 3 i samme forordning, for at begrænse udbetalingen af de samlede samordnede pensioner til det højeste beløb, fordi der simpelthen ikke kan være tale om, at personen på uberettiget vis samtidig har optjent pensionsrettigheder i mere end én medlemsstat indenfor Fællesskabet for samme periode.

Efter min mening er en praksis om at foretage fradrag i optjente pensionsrettigheder efter opholdsmedlemsstatens lovgivning om social sikring for perioder, hvorunder en person samtidig har været omfattet af en anden medlemsstats lovgivning om social sikring, på en person, der er omfattet af EF-forordning 1408/71 derfor ikke kun ulovlig efter art. 12, stk. 1, 2. punktum og Danmarks erklæring nr. 7 under bilag VI i EF-forordning 1408/71, men også ulovlig efter art. 46, stk. 3 i EF-forordning 1408/71, fordi der simpelthen ikke kan være tale om, at personen på uberettiget vis samtidig har optjent pensionsrettigheder i mere end én medlemsstat indenfor Fællesskabet for samme periode.

Efter min mening betyder en praksis om at foretage fradrag i optjente pensionsrettigheder efter § 8, stk. 1, nr. 1-5 i de danske sociale pensionslove, hvorunder en person samtidig har optjent pensionsrettigheder efter en anden medlemsstats lovgivning om social sikring indenfor Fællesskabet, ikke kun en nedsættelse, berostilling eller bortfald af en dansk social pension, men også en nedsættelse af den pension, personen samtidig har optjent i en anden medlemsstat indenfor Fællesskabet, fordi en sådan praksis betyder nedsættelse eller bortfald af den periode, personen har været omfattet af dansk lovgivning om social sikring, der i givet fald skal medregnes af opholdsmedlemsstaten i det teoretiske beløb, som ligger til grund for den pension, der skal beregnes efter pro-rata-temporis-princippet i EF-forordning 1408/71 af opholdsmedlemsstaten.

Det fremgår af Herning Kommunes interne notat fra den 4.12.2008, at Pensionsstyrelsen, dengang Sikringsstyrelsen, har oplyst til min kommune, at Pensionsstyrelsen godt kender til problematikken, men ikke kunne hjælpe min kommune med en afgørelse, selvom Ankestyrelsen med sine principafgørelser P-19-02 og den nu kasserede principafgørelse P-16-03 allerede i 2002 og i 2003 netop har afgjort denne problematik, fordi det af disse principafgørelser klart

og tydeligt fremgår, at EF-forordning 1408/71 ikke giver hjemmel for at forbyde dobbeltop-tjening af pensionsrettigheder, som beregnes efter denne forordning – en forordning, der har forrang for dansk lovgivning og ikke omvendt.

Men åbenbart mener Pensionsstyrelsen og Beskæftigelsesminister Inger Støjberg ikke, at de danske myndigheder skal rette sig efter EF-forordning 1408/71 og principafgørelser fra Ankestyrelsen eller for den sags skyld efter de gældende vejledninger på den danske sociale pensionslovgivning, når jeg af Pensionsstyrelsen og af Beskæftigelsesminister Inger Støjberg får oplyst, at § 8, stk. 2 i lov om social pension skal finde anvendelse, og art. 12, stk. 1, 2. punktum og Danmarks erklæring nr. 7 til art. 89 under bilag VI i EF-forordning 1408/71, derfor ikke længere skulle have betydning, fordi den danske lovgiver i 2004 indførte § 8, stk. 2 i lov om social pension.

Men selv Ankestyrelsen retter sig heller ikke længere efter sine egne principafgørelser P-19-02 og P-16-03, og mener også, at EF-forordning 1408/71 og Danmarks erklæringer til denne forordning ikke længere har betydning siden indførelsen af § 8, stk. 2 i lov om social pension, jf. Ankestyrelsens principafgørelse P-18-06, som også omhandler en unionsborger, der er omfattet af EF-forordning 1408/71, for Ankestyrelsen har ikke engang inddraget denne forordning i denne afgørelse, hvilket efter min mening er et klart bevis på tilsidesættelse af denne forordning.

Det fremgår som allerede nævnt klart og tydeligt af pkt. 33 i vejledning nr. 53 af 31.7.2008 om folkepension og af pkt. 21 i vejledning nr. 54 af 31.7.2008, som også skal anvendes som supplement ved tilkendelse af en førtidspension fra 1.1.2003 efter lov om social pension, at personer, der er omfattet af EF-forordning 1408/71 skal have sidestillet forhyring med dansk skib, ophold i udlandet med henblik på uddannelse og under visse betingelser for beskæftigelse med dansk bopælstid efter § 8, stk. 1, nr. 1-5 i de danske sociale pensionslove.

Endvidere fremgår det af Herning Kommunes interne notat fra den 4.12.2008, at min kommune endda afviste at sidestille mit ophold i Sydslesvig med henblik på uddannelse på det danske mindretals gymnasium Duborg-Skolen i perioden mellem mit fyldte 15. år og min første indrejse til Danmark i 1981 efter § 8, stk. 1, nr. 5 i lov om social pension med den begrundelse, at jeg på det tidspunkt skulle have været tysk statsborger med hele 3 udråbstegn bagved, og denne afvisning derfor er begrundet i nationalitet, jf. EU-dommen sag C-224/98 (Marie-Nathalie D'Hoop).

En nationalitet jeg slet ikke kan have haft på det tidspunkt, fordi jeg har nu været dansk statsborger siden min fødsel i Sydslesvig.

Men når jeg nu ved, at næsten 100 % af alle sydslesvigere har det tyske statsborgerskab, så synes jeg denne bemærkning i min pensionssag er meget diskriminerende, når en sydslesviger frit må bekende sig til dansk sprog, kultur og nationalitet iht. København-Bonn-Erklæringerne fra 1955 og Kiel-Erklæringen fra 1949, og som ikke må bestrides eller efterprøves af myndighederne.

Endvidere fik det danske mindretal med København-Bonn-Erklæringerne fra 1955 ret til at drive egne danske børnehaver og skoler, så jeg synes, at denne bemærkning i min pensionssag også på dette punkt er diskriminerende.

Først efter 7 måneders tovtrækkeri med Herning Kommune blev mit ophold i Sydslesvig med henblik på uddannelse det danske mindretals gymnasium Duborg-Skolen endelig sidestillet med dansk bopælstid – vel og mærke efter jeg havde henvist til EU-dommen sag C-224/98.

Det fremgår af Herning Kommunes interne notat fra den 17.9.2008, at Pensionsstyrelsen, dengang Sikringsstyrelsen, har oplyst til Herning Kommune, at såfremt jeg har været forsikret i Danmark, så skal min beskæftigelsestid ved Dansk Skoleforening for Sydslesvig ligestilles med dansk bopælstid iht. § 8, stk.1, nr. 3 i lov om social pension.

Jeg henviser i denne sammenhæng til pkt. 147 i vejledning nr. 19110 af 30.4.1997, hvorefter **”Lønmodtagere, der er beskæftiget for visse danske, hovedsagelig kulturelle, organisationer i Sydslesvig, fx Dansk Skoleforening for Sydslesvig, er omfattet af ATP, som om de er beskæftiget her i landet.”**

Jeg henviser i denne sammenhæng til pkt. 145 i vejledning nr. 19107 af 30.4.1997, hvorefter **”Ansatte ved Dansk Skoleforening for Sydslesvig er underlagt tysk lovgivning om social sikring. De optjener ret til dansk social pension efter særlige regler, som er beskrevet i hæfte 4.”**

Ifølge min definition af ordlyden og ordet lønmodtagere i pkt. 147 i vejledning nr. 19110 af 30.4.1997 og af ordlyden i pkt. 145 i vejledning nr. 19107 af 30.4.1997, så kan jeg ud fra det ved bedste vilje ikke læse, at kun lønmodtagere, der er omfattet af Pensionsfonden af 1951 under ansættelse ved Dansk Skoleforening for Sydslesvig, jf. pkt. 60 i vejledning nr. 19110 af 30.4.1997, eller af en art. 17-aftale for danske statsborgere, eller en art. 17-aftale for ansatte på danske vilkår ved Dansk Centralbibliotek for Sydslesvig, Dansk Sundhedstjeneste for Sydslesvig og ved Sydslesvigs danske Ungdomsforeninger, jf. pkt. 145 i vejledning nr. 19107 af 30.4.1997 og pkt. 59 i vejledning nr. 19110 af 30.4.1997, skulle være omfattet af begreberne lønmodtager og ansatte, jf. Ankestyrelsens principafgørelse P-12-87.

Pkt. 60 i vejledning nr. 19110 af 30.4.1997 er ingen art. 17-aftale efter EF-forordning 1408/71, som Pensionsstyrelsen påstår i sin skrivelse til mig fra den 20.5.2009, fordi Pensionsfonden af 1951 blev oprettet godt og vel 20 år før denne forordnings ikrafttræden.

Endvidere omhandler pkt. 60 i vejledning nr. 19110 af 30.4.1997 lærere, pædagoger og magistrenes ret til en pension fra en privat dansk arbejdsmarkedspensionsordning for tjenestemandslignende ansatte ved Dansk Skoleforening for Sydslesvig, og private danske arbejdsmarkedspensionsordninger og danske tjenestemandspensionsordninger er ikke omfattet af art. 4, stk. 1 i EF-forordning 1408/71.

Derfor er pkt. 60 i vejledning nr. 19110 af 30.4.1997 ingen særlig regel, som giver ret til en dansk social pension.

Det gør derimod § 8, stk. 1, nr. 1-5 i lov om social pension og i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., for er en unionsborger, der er omfattet af EF-forordning 1408/71, omfattet af denne bestemmelse i de danske sociale pensionslove, så er personen vel også forsikret i Danmark.

Det gør derimod pkt. 147 i vejledning nr. 19110 af 30.4.1997, fordi Danmark til art. 1 under bilag I i EF-forordning 1408/71 har erklæret, at enhver, der er omfattet af ATP i Danmark skal anses som arbejdstager i Danmark, og er en unionsborger, der er omfattet af EF-forordning 1408/71, omfattet af ATP i Danmark, så er personen vel forsikret i Danmark.

Og at være omfattet af ATP i Danmark betyder ikke, at lønmodtagere og arbejdsgivere også er omfattet af en bidragspligt til ATP (f.eks. alle lønmodtagere i Danmark, der er ansat med en ugentlig arbejdstid under 9 timer).

Det fremgår af § 2, stk. 1, litra a) i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at lønmodtagere i alderen 16-66 år, og som er beskæftiget i Danmark, er omfattet af ATP i Danmark.

Det fremgår af § 2c i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at de nærmere regler om bidragspligt efter bestemmelserne i § 2a og § 2b i ATP-loven fastsættes af beskæftigelsesministeren efter forhandling med socialministeren og efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det fremgår af § 3, stk. 2 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at beskæftigelsesministeren kan fravige lovens bestemmelser om medlemskab af Arbejdsmarkedets Tillægspension og om bidrag for så vidt angår statsborgere i andre stater eller dele af disse og danske statsborgere, der opholder sig i andre stater eller dele af disse, såfremt der med de pågældende stater er opnået gensidig overenskomst angående disse personers adgang til tillægspension.

Men jeg må vel ikke straffes for, at Danmark og Tyskland i sin tid besluttede, at kun lærere, pædagoger og magistre ansat som månedslønnede vikarer eller årsvikarer ved Dansk Skoleforening, samtidig skal være tvungent forsikret efter tysk lovgivning om social sikring og en bidragspligt i en tysk rentekasse for arbejdstagere og af dansk lovgivning sikring med en bidragspligt i dansk pensionsordning for arbejdstagere ved ATP, mens de er omfattet af dansk lovgivning om social sikring.

Men jeg må vel ikke straffes for, at Danmark og Tyskland i sin tid besluttede, at kun de fastansatte tjenestemandslignende ansatte lærere, pædagoger og magistre ved Dansk Skoleforening for Sydslesvig kan blive fritaget for bidragspligten i en tysk rentekasse efter § 6, stk. 1, nr. 2 i Sozialgesetzbuch VI, hvorefter Dansk Skoleforening for Sydslesvig skal garantere denne personalegruppe ydelser ved invaliditet, alderdom, død og erhvervs sygdom efter Beamtenversorgungsgesetz og ved sygdom og moderskab efter Beihilfeverordnung, fordi denne personalegruppe, ligesom alle andre ansatte ved Dansk Skoleforening for Sydslesvig, alene er underlagt tysk lovgivning om social sikring og arbejdsret.

At der af pkt. 60 i vejledning nr. 19110 af 30.4.1997 fremgår, at en person ikke samtidig må være omfattet af bidragspligten i en tysk rentekasse for at optjene ret til en tjenestemandspension ved Pensionsfonden af 1951 skyldes derfor § 6, stk. 1, nr. 2 i Sozialgesetzbuch VI, hvorefter de tjenestemandslignende fastansatte lærere, pædagoger og magistre ansat ved Dansk Skoleforening for Sydslesvig kan fritages for bidragspligten i en tysk rentekasse, selvom de stadig er omfattet af Sozialgesetzbuch VI, og derfor skyldes denne bemærkning i pkt. 60 i vejledning nr. 19110 af 30.4.1997 ikke noget forbud mod optjening af dobbeltydelser.

Det beviser jo allerede det forhold, at månedslønnede vikarer og årsvikarer ansat som lærer, pædagog eller magister ved Dansk Skoleforening for Sydslesvig samtidig er omfattet af bidragspligten i en tysk rentekasse og i ved ATP i Danmark, og de derfor samtidig optjener ret til pensioner for arbejdstagere efter dansk og tysk lovgivning om social sikring, altså efter lovgivninger, der omfattet af art. 4, stk. 1 i EF-forordning 1408/71, og derfor kan der ikke være tale om noget forbud mod optjening af dobbeltydelser, hverken fra Danmarks eller fra Tysklands side, da disse aftaler blev indgået, jf. EU-dommen sag C-31/92.

En indenlandsk (fastboende) dansk statsborger skal hverken have været omfattet af ATP eller af en privat pensionsordning eller af en almennyttig forening for at have ret til en dansk social pension efter de danske pensionslove, for ret til en dansk social pension er ikke engang betinget af, om en person nogensinde har været erhvervsaktiv eller har betalt skat i Danmark, så jeg synes det er meget besynderligt, at de danske myndigheder netop stiller sådanne dobbelte betingelser til en person, der kommer fra det danske mindretal i Sydslesvig, og som har arbejdet for det danske mindretals organisationer, for at have ret til en dansk social pension efter § 8, stk. 1, nr. 1-5 i de danske sociale pensionslove.

Endvidere er det meget besynderligt, at Pensionsstyrelsen og Beskæftigelsesminister Inger Støjberg mener, at det skulle være forbudt samtidig at have været tvungent forsikret som arbejdstager i mere end én medlemsstat indenfor Fællesskabet, især når det handler om personer, der kommer fra det danske mindretal i Sydslesvig, og som har arbejdet for det danske mindretals organisationer, og derfor foretager fradrag i optjente pensionsrettigheder efter § 8, stk. 1, nr. 3 i de danske sociale pensionslove for perioder, hvorunder en sådan person har været tvungent forsikret i en tysk rentekasse for arbejdstagere, jf. EU-dommen sag C-31/92.

Beskæftigelsesminister Inger Støjberg og Pensionsstyrelsen må meget undskylde, at Dansk Skoleforening for Sydslesvig og sine ansatte efterkommer deres pligt og indbetaler pligtbidrag til en tysk rentekasse, sygeforsikring og arbejdsløshedskasse, hvis de ikke kan fritages for denne pligt efter § 6, stk. 1, nr. 2 i Sozialgesetzbuch VI, fordi alle ansatte ved Dansk Skoleforening for Sydslesvig er underlagt tysk lovgivning om social sikring og arbejdsret, og derfor ikke anvender tilskuddet fra Danmark til sort arbejde.

Det kan jeg, som tidligere sekretær for Driftsrådet ved Dansk Skoleforening for Sydslesvig og tidligere medlem af dette selvstændige medarbejderorgan, som blev oprettet iht. Betriebsverfassungsgesetz, der repræsenterer personalegrupperne lærere m.fl., pædagoger m.fl. og det teknisk-administrative personale, men ikke magistrene, der har deres eget driftsråd, der skal varetage de ansattes interesser overfor arbejdsgiveren, som dette organ tillige skal overvåge, for at sikre, at arbejdsgiveren overholder tysk lovgivning om social sikring og arbejdsret, vel godt udtale mig om, at Dansk Skoleforening for Sydslesvig som arbejdsgiver og sine ansatte i offentlig dansk interesse ikke udfører sort arbejde i Sydslesvig.

Derfor var jeg og næstformanden for Driftsrådet ved Dansk Skoleforening for Sydslesvig også meget forundret, da Herning Kommune den 17.9.2008 ringede til formanden af driftsrådet for at kontrollere, om jeg efter tysk lovgivning om social sikring i sin tid har været pligtforsikret beskæftiget ved Dansk Skoleforening for Sydslesvig, selvom jeg på det tidspunkt allerede havde dokumenteret dette forhold overfor min kommune, jf. Herning Kommunes interne notat fra den 17.9.2008.

Jeg mener, at jeg som ansat ved det teknisk-administrative personale ved Dansk Skoleforening for Sydslesvig også har optjent ret til en dansk social pension, fordi jeg samtidig har været omfattet af § 8, stk. 1, nr. 3 i lov om social pension og af ATP i Danmark og af EF-forordning 1408/71, mens jeg efter tysk lovgivning om social sikring var beskæftiget ved Dansk Centralbibliotek for Sydslesvig og Dansk Skoleforening for Sydslesvig.

Jeg opfylder derfor Pensionsstyrelsens betingelse om at have været forsikret i Danmark under mine beskæftigelser for det danske mindretals organisationer under ophold i Sydslesvig ved at have været underlagt lov om social pension og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Jeg synes denne behandling af mig fra de danske myndigheders og især fra Beskæftigelsesminister Inger Støjberg side pga. min herkomst fra og mit arbejde for det danske mindretal i Sydslesvig er meget beskæmmende.

Med venlig hilsen

Britta Schulz